

Balanç i perspectives del President de la CEOE, Juan Rosell

El passat 17 de juny de 2015 va tenir lloc l'Assemblea de la CEOE on el president de la patronal, **Juan Rosell**, va poder fer balanç no només en clau interna del paper de les associacions empresarials, sinó també de les perspectives econòmiques, polítiques i socials en clau de futur per a Espanya, algunes de les quals convé reflexionar i posar en valor.

A nivell intern, Rosell, va destacar la vigència del model d'organització empresarial a Espanya que ha permès una negociació ràpida i àgil de les reformes i propostes d'ençà el començament de la crisi i, això, malgrat la pròpia complexitat de la CEOE que integra multitud d'interessos sectorials i regionals. Reinventar-se tots els dies, va remarcar Rosell, ha de ser la prioritat com passa en qualsevol empresa. Tanmateix, Rosell va saber fer crítica d'alguns dels errors comesos, per exemple, en matèria de transparència. Va parlar que va existir una "relaxació" per part dels òrgans de direcció i no va defugir l'autocrítica, però al mateix temps, va posar en

valor les reformes dels últims anys i la posada al dia de la maquinaria de la CEOE que té que servir la defensa dels principis dels empresaris.

A nivell econòmic, Rosell va destacar les bones perspectives de l'economia espanyola que tindrà en l'exercici 2015 un creixement proper al 3,4%, molt per sobre de les perspectives dels analistes. Igualment positiva és la tendència en termes d'ocupació, on es parla de la generació de 600.000 nous llocs de treball. S'han corregit molts desequilibris en els darrers dos exercicis, en gran part pels esforços en matèria de reforma, però encara queden àrees importants de millora. Rosell va esmentar dues de molt concretes: el dèficit i el deute.

Espanya ha fet un gran esforç per retorna la credibilitat als seus comptes públics (en part això s'ha fet notar en la nostre prima de risc), però encara queda molt de camí per recórrer. No hem d'oblidar que, en part, les condicions favorables amb les que podem refinançar

actualment el crèdit és per l'entorn de tipus zero orquestrat pel Banc Central Europeu. Polítiques monetàries que tard o d'hora es tindran que revertir. Per tant, és important mantenir el pols reformista, i en especial, continuar centrant esforços en reduir i alleugerar la despesa estructural de l'Estat.

Rosell, que té escrits dos llibres sobre el tema, va explicar com l'origen de la crisi fiscal a Espanya esta relacionada amb el boom immobiliari: durant anys els ingressos fiscals van créixer de forma artificiosa degut a la bombolla immobiliària. De forma automàtica, aquests ingressos generaven noves partides de despesa, molts cops supèrflua o irrellevant, o simplement inflava partides de despesa ordinària, quan els ingressos cauen a 2008 debut a l'esclat de la bombolla, el binomi dèficit/deute es dispara. Cal, avui, un sobre esforç per retornar els nivells de despesa als nivells d'ingrés.

En matèria de reformes, Rosell es va referir positivament a la reestructuració del sector financer, que avui està en clara disposició de prestar, i també a la reforma laboral. Respecte aquesta segona, el president dels empresaris va emfatitzar que calen "moltes" reformes laborals, es tracta d'un tema complex i només una modernització continuada de les institucions.

El president va reclamar "realisme" a les institucions laborals, problema no exclusiu a Espanya, sinó que afecta a tot Europa. És el gran repte: adaptar de manera dinàmica i constant la regulació laboral a la realitat econòmica del país. El risc "d'orgia legislativa" és alt, i en bona mesura depèn que economies com Espanya, França i Itàlia puguin o no sortir de la crisi: si no generem un terreny fèrtil per a l'empresa, no hi hauran empresaris, i sense empresaris no hi ha creació d'ocupació. Rosell va reclamar una simplificació administrativa i legislativa: necessitem menys lleis, més simples i que durin més anys (més estabilitat de lleis que dona més seguretat jurídica). Es va reclamar la simplificació de les estructures administratives. En aquest respecte, la telemàtica i les noves tecnologies ens han de permetre disposar d'una estructura de l'Estat més lleugera, menys costosa, ràpida, directe i eficient

També es va posar en valor el model de negociació col·lectiva que ha permès tancar més de 6.000 convenis en els últims 3 exercicis, més flexibles, i aprovats segons la realitat de cada regió i mercat.

Rosell va destacar que es tracta d'un model vigent, que està mostrand ser útil, flexible en temps de crisis i que permet el compromís, per part de tots els agents socials, de mantenir i millorar els nivells d'ocupació.

Juan Rosell va afirmar amb rotunditat que fins que no es guanyi la batalla de l'atur no podem dir que hem sortit plenament de la crisi. Va afegir que és tracta d'un problema complex que no es pot solucionar via Reial Decret, sinó facilitant, com dèiem, la creació de noves empreses, de nous empresaris.

Necessitem que les nostres empreses siguin més competitives, que exportin més, que guanyin més diners, i així podran pagar més impostos i generar més ocupació.

En clau més política, Rosell va posar en valor la cohesió social i va reclamar pragmatisme a l'hora de fer política, i no tant dogmatisme i excés d'ideologia, com estem veient en molts dels partits nomenats de "nova política". Rosell va dir que és de sentit comú voler mantenir la cohesió social i va dir que una societat que deixa part de la seva gent "a la cuneta" és una societat que fracassa.

També va reclamar donar valor a la figura de l'empresari, avui absent de les escoles i del gruix de la cultura del consum del país. Ha de ser una prioritat de país saber posar en valor la figura d'aquells que són capaços d'assumir riscos, invertir, crear riquesa i generar ocupació. El futur del país passa per disposar de futurs empresaris. Per últim va voler abordar el problema de la corrupció, de nou posant l'accent en la política petita, la política de picar pedra, i va demanar tallar també amb les petites corrupteles que s'han de tallar d'arrel i denunciar amb veu alta, i va demanar combatre també el derrotisme, el desànim i el malsà costum espanyol de pensar que sempre nosaltres som pitjors.

